

од глади или ако ко и остане жив од сабље наших угуњетача, биће одведен у ропство.

Ми смо дошли овде с тим, да вам се јавимо и да вам опишемо ово наше несретно стање, које Нишки паша неће да олакша него још већма гомила јаде наше, и не да да страдање и вапијући глас несретних поданика султанових дођу до ушију његовог величанства.

Најмилостивији господар наш, кога свевишњи нека за много година подржи у животу и царовању његовом, старајући се о бедноме народу целе државе његове као о деци својој које му је Бог даровао, издао је височајши свој хатишерих у Ђулкану с намером да усрећи како Турке тако и рају. Ми смо дочек-ли овај високи хатишериф онако, као што је озебао дочекао сунце. Благосиљали смо царску милошту и искрено смо се молили богу за драгоцено здравље његовог величанства и његових великаша који су му помагали у ороме великоме и славном делу, и учили смо децу нашу да се и она томе радују и да благосиљају стазе најмилостивијег господара нашег.

Али шта може да учини благословена и праведна воља великодушног господара, кад они којима је он поверио управу својих поданика као своје деце, кад је они велимо својим ногама газе и раде све оно, што најмилостивији султан никако не жели.

И пређе је било и одвише угуњетавања, али од оно доба кад је садашњи паша дошао у Ниш, сунце је наше помрчало, благостање пропало, и ми с децом нашом доживили нов јаничарлук.

Тако несретно и жалосно стање наше принудило нас је да дођемо овде и са сузама да вас замолимо, да би ви осећајући наша страдања Бога ради, доставили наше беде којим путем ви знате, до господара нашег, и у име љубави хришћанске и како ви најбоље знате да учините да се олакшају патње овог несретног народу хришћанском.

Кад је садашњи паша дошао он је одма још у почетку сазвао све старешине варошке и сеоске да им прочита високи ферман, у коме је било написато, да ми не морамо давати друге порезе осим 3 гр. и 12 пара од стотине, и да зато сваки мора да покаже